29.11.2018 №5018 /6/99-99-13-01-01-15/ІПК

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), розглянула запит про надання індивідуальної податкової консультації від ..... № ..... (вх. ДФС № ..... від .....) щодо подання податкового розрахунку суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку та повідомляє таке.

Відповідно до п.п. 168.4.9 п. 168.4 ст. 168 розд. IV Кодексу суми податку на доходи фізичних осіб, нараховані податковим агентом з доходів за здавання фізичними особами в оренду (суборенду, емфітевзис) земельних ділянок, земельних часток (паїв), виділених або не виділених в натурі (на місцевості), сплачуються таким податковим агентом до відповідного бюджету за місцезнаходженням таких об'єктів оренди (суборенди, емфітевзису).

При цьому податковий агент щодо податку на доходи фізичних осіб – юридична особа (її філія, відділення, інший відокремлений підрозділ), самозайнята особа, представництво нерезидента – юридичної особи, інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції, які незалежно від організаційно-правового статусу та способу оподаткування іншими податками та/або форми нарахування (виплати, надання) доходу (у грошовій або негрошовій формі) зобов'язані нараховувати, утримувати та сплачувати податок, передбачений розд. IV Кодексу, до бюджету від імені та за рахунок фізичної особи з доходів, що виплачуються такій особі, вести податковий облік, подавати податкову звітність контролюючим органам та нести відповідальність за порушення його норм в порядку, передбаченому ст. 18 та розд. IV ПКУ (п.п. 14.1.180 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Відповідно до п.п. «б» п. 176.2 ст. 176 Кодексу особи, які відповідно до Кодексу мають статус податкових агентів, зобов'язані подавати у строки, встановлені Кодексом для податкового кварталу, податковий розрахунок суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, а також суми утриманого з них податку до контролюючого органу за місцем свого розташування.

Згідно з п. 63.3 ст. 63 Кодексу з метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік в контролюючих органах за місцезнаходженням юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, місцем проживання особи (основне місце обліку), також за місцем розташування (реєстрації) їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (неосновне місце обліку) у порядку, встановленому наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 «Про

затвердження Порядку обліку платників податків і зборів» (у редакції наказу Мінфіну від 22.04.2014 № 462) із змінами та доповненнями (далі – Порядок).

Підпунктом 7.1 п. 7 Порядку визначено, якщо відповідно до законодавства в платника податків, крім обов'язків щодо подання податкових декларацій (розрахунків, звітів) та/або нарахування, утримання або сплати (перерахування) податків, зборів на території адміністративно-територіальної одиниці за своїм місцезнаходженням, виникають такі обов'язки на території іншої адміністративно-територіальної одиниці, то такий платник податків зобов'язаний стати на облік за таким неосновним місцем обліку у відповідному контролюючому органі.

Враховуючи викладене, податковий агент, який нараховує податок на доходи фізичних осіб з доходів за здавання фізичними особами в оренду (суборенду, емфітевзис) земельних ділянок, земельних часток (паїв) та сплачує його до відповідного бюджету за місцезнаходженням таких об'єктів оренди, зобов'язаний стати на облік за неосновним місцем обліку у контролюючому органі за місцезнаходженням таких об'єктів оренди.

При цьому податковий розрахунок за ф. 1ДФ подається у вигляді окремої порції до контролюючого органу за своїм місцезнаходженням (основне місце обліку) та надсилається копія такого розрахунку до контролюючого органу за місцезнаходженням об'єктів оренди (суборенди, емфітевзису) земельних ділянок, земельних часток (паїв) (неосновне місце обліку) в установленому порядку.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 ПКУ індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.